

Alegat XX.

Sprawozdanie Wydziału krajowego

względem wniosku posła Landesbergera o uwolnienie budynków nowo wybudowanych, przebudowanych, lub dobudowanych, od opłaty dodatków do podatku dla funduszu krajowego i dla funduszu oswobodzenia gruntowego.

Wysoki Sejmie!

Uwalnianie nowo postawionych budynków na pewien przeciąg czasu od opłaty podatków nie jest bynajmniej premią za wzniesienie nowej budowli, ale jedynie środkiem ku pomnożeniu chęci do budowania. Nie może zatem Wydział krajowy zalecać Wys. Sejmowi w myśl wniosku posła Landesbergera uwolnienia od opłaty dodatków do podatku budynków już postawionych, korzystających z uwolnienia od podatku dla Skarbu Państwa. Okoliczność, że dodatki do podatków do znacznej doszły wysokości, nie usprawiedliwiałaby uwolnienia od nich. Ten sam bowiem wzgląd przemawiałby za uwolnieniem wszystkich budynków, czy one postawione przed kilku, czy przed kilkudziesięciu laty. Przemawiałby nawet za temi ostatniemi daleko silniej, bo stawiając je pewnie nie przypuszczano, by podatki doszły do dzisiejszej wysokości.

Co do budynków, które na przyszłość wznoszone będą, wypada rozróżnić miasta Lwów, Kraków i Brody od reszty miast i wsi.

W pierwszych strąca się przy wymierzaniu podatku domowo-czynszowego na koszt utrzymania budynku 15% z czynszu, w innych 30%. We Lwowie, Krakowie i Brodach płaci się zatem podatku pierwotnego od 100 złr. brutto 13 złr. 60 ct., w innych miejscowościach tylko 8 złr. 40 ct. W tym samym stosunku są i dodatki do podatków tak dla Skarbu Państwa, jak i na cele krajowe w pierwszych o przeszło $\frac{1}{3}$ wyższe jak w drugich. A powiedzieć jednakże nie można, by w stosunku do kosztów budowania domy we Lwowie, Krakowie i Brodach przynosiły brutto większy dochód jak w innych miejscowościach, raczej dzieje się częstokroć nawet przeciwnie.

Ztąd też zdawało się Wydziałowi krajowemu, iż w miastach prowincjonalnych i po wsiach prawie istniejące uwolnienie nowych budynków od opłaty podatku rządowego jest dostatecznym bodźcem do przedsięwzięcia nowych budowli, że zatem nie ma powodu, by uwalniać tamże nowe budowle także i od ponoszenia ciężarów na potrzeby kraju.

Inaczej rzecz się ma we Lwowie, Krakowie i Brodach. Z jednej strony wysokość podatków, jakie po upływie wolnych lat opłacać przyjdzie, a z drugiej strony wysokość w tych miastach dodatków do podatków na cele krajowe, czyni tamże uwolnienie nowych budowli od opłaty podatków li tylko państwowych, niedostateczną ponętą do przedsięwzięcia takowych. W tych więc miastach wypada uwolnić nowe budowle na pewien przeciąg czasu także i od podatków krajowych, a to tak dobrze w interesie mieszkańców, jak równie i w interesie funduszu krajowego, by w ten sposób zyskał na przyszłość nowe przedmioty opodatkowania i przysporzył sobie nowe dochody.

Wydział krajowy wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Budowle po ogłoszeniu niniejszej uchwały w miastach Lwowie, Krakowie i Brodach nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane uwalniają się od płacenia dodatków do podatku domowo-czynszowego dla funduszu krajowego i dla funduszu oswobodzenia gruntowego na ten sam przeciąg czasu, przez który w moc obowiązujących ustaw nie będą pociągane do opłaty podatku czynszowo-domowego dla Skarbu Państwa.

Lwów, dnia 24. Grudnia 1866.

Leon ks. Sapieha wł. r.

Marszałek krajowy.

Kazimierz Grocholski wł. r.

Członek wydziałowy.